

להודות ולהלל לשמך הגדול

קבעים לדורות

קיצור שולחן ערוך סימן קלט

(א) ומפני זה התקינו החכמים שבאותו הדור שיהיו שמונת ימים האלו שמתחילין כ"ה בסלו ימי שמחה והלל, ומדליקין בהם הנרות בערב על פתחי הבתים בכל לילה ולילה בשמונה הלילות להראות ולגלות הנס. וימים אלו נקראים חנוכה רצונו לומר "חנו כ"ה" שביום כ"ה חנו מאויביהם, ועוד מפני שבימים אלו עשו חנוכה הבית שהצוררים טמאווה, ולכן יש אומרים שמצוה להרבות קצת בסעודה בחנוכה. ועוד מפני שמלאכת המשכן נגמר בימים אלו. ויש לספר לבני ביתו ענין הניסים שנעשו לאבותינו בימים אלו, (עיי' יוסיפון) ומכל מקום לא הוי סעודת מצוה אלא אם כן אומרים בסעודה שירות ותשבחות, ומרבים בצדקה בימי חנוכה כי הם מסוגלים לתקן בהם פגמי נפשו על ידי הצדקה וביחוד ללומדי תורה העניים להחזיקם.

(ב) אין מתענין בימי חנוכה. אבל ביום שלפניהם וביום שלאחריהם מותרין בהספד ובתענית:

(ג) חנוכה מותר בעשיית מלאכה. אך הנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה כל זמן שהנרות שבבית דולקות ואין להקל להם.

(ד) כל שמונת ימי חנוכה אומרים בשמו"ע על הנסים. ואם שכח ולא אמרו, אם נזכר קודם שאמר את השם מן ברכת הטוב שמך וכו' חוזר ומתחיל על הנסים. אבל אם לא נזכר עד לאחר שאמר את השם גומר את הברכה ואינו חוזר. (ובברכת המזון, ע"ל סי' מ"ד סט"ז):

(ה) כל שמונת ימי חנוכה גומרין את ההלל, ואין אומרים לא תחנון, ולא אל ארך אפים, ולא למנצח, ולא צדקתך צדק.

← מדוע נקרא חנוכה בשם זה? _____

← מה קבעו חז"ל לזכר הניסים?

_____ .1

_____ .2

_____ .3

← מנהגי החנוכה: _____ .1

_____ .2

